

Jord, og hvor man ganske vist kunde lægge Sporene ind. Men som det nu er, er det ikke muligt i den Tid, der er levnet, at tage Merglen paa den Maade. Det er et ret betydeligt Selskab, der er Medhaver i det ny Mergelleje og har tegnet Aktier deri; men nu staar det saaledes, at det er dem ganske umuligt at faa Mergel fra Stationen og til deres Hjem under de givne Forhold. Jeg nærer ikke Tvivl om, at saavel denne som den anden Sag vil blive taget under alvorlig Overvejelse, og at dette vil føre til, at de ville blive imødekomne.

Maa jeg her gøre en mere almindelig Bemærkning. Da vi vedtogte Banen fra Viborg til Herning og fra Holstebro til Herning, blev der fra flere Sider talt om, særlig med Hensyn til Viborg—Herning Banen, at der ikke vilde blive Trafik nok paa disse Baner. Nu ser man, at der er forlangt en Udvidelse af Sporene ved Skanderborg Station, fordi Holstebrobanen tilfører en saadan Trafik, at man ikke kan nøjes med de tidligere Spor. Det tyder dog paa en ret stærk Udvikling der. Jeg skulde ogsaa tage meget fejl efter den personlige Erfaring, jeg har gjort, om ikke Trafikken paa Viborg—Herning Banen er langt over det, man ventede, den Gang Banen blev vedtagen, og endnu den Gang den blev aabnet. Jeg skulde derfor være tilbøjelig til at tro, at ogsaa her er der Udviklingsmuligheder, og disse komme netop anderledes frem i første Linie, saa snart der bliver nogenlunde Adgang til Stationspladsen, ved at Folk bedre kunne komme af med de Ting, de have til Udførsel, og faa de Ting, de trænge til, paa nogenlunde rimelig Maade.

I Forbindelse hermed skal jeg gøre opmærksom paa Toggangen mellem Viborg og Herning, for den er ikke som ønskelig. Jeg skal ikke fremsætte nogen særlig Anke, idet jeg er fuldt klar over, at det er meget vanskeligt, ja, det er næsten umuligt, at faa det saadan, at alle blive tilfredse, men det er jo sikkert nok, at der er ogsaa saadanne Ting, som ere af saa ejendommeligt Beskaffenhed og saa drilvorne for den omboende Befolkning, at de føle Trykket i meget stærk Grad. Uden at føre nogen egentlig Anke eller give mig til at klage over Planen — det kan maaske endnu være noget for tidligt — vil jeg dog gøre opmærksom paa et Forhold, som mange have talt om, og som er faldet mange stærkt for Brystet. Man er nemlig fra Stationerne mellem Herning og Silkeborg og mellem Herning og Skern ikke i Stand til at kunne besøge

Viborg og komme hjem igen samme Dag. Hvis man vil tage Stationerne Bording og Kibæk, af hvilke Kibæk ligger mellem Herning og Skern, og Bording mellem Herning og Silkeborg, saa kan man ganske vist fra begge disse Stationer komme ind til Herning med et Morgentog, fra Bording Kl. 8,17 og fra Kibæk Kl. 7,15, men naar man kommer ind til Herning, er Toget til Viborg gaaet 5,45. Ville de med det tidligere Tog fra Herning, maa de køre med Vogn 2, 3, 4 Mil, eftersom de nu ere længere eller kortere derfra. Ville de derimod vente til Middagstoget, kunne de komme fra Bording og Kibæk henholdsvis 11,56 og 11,52. Saa have de Forbindelse med Toget 12,40 fra Herning, der er i Viborg 2,48. Og fra Viborg kunne de saa komme om Aftenen med Toget Kl. 8,58, der er i Herning 10,28, men derfra er Toget gaaet Øst paa 9,54 og Vest paa 9,34, altsaa ganske tilsvarende som om Morgenen. Det er, som sagt, ikke nogen Klage, jeg fremfører, men jeg drager Opmærksomheden hen derpaa, fordi jeg tror, der bør ske en Ændring. Det kan godt være, at det vil gaa som tidligere, at man fra Baneautoriteternes Side vil sige, at det lader sig ikke gøre, navnlig ikke, før man faar et 4de Tog. Men jeg vil da haabe, at Trafikken her som ved Holstebro vil blive saa stærk, at dette 4de Tog ikke vil lade vente alt for længe paa sig.

Jeg vil dernæst give min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Silkeborg, Jacob Christensen, allerede har nævnt, nemlig det ønskelige i at faa Klosetrum i 3die Klasses Vogne paa Sidebaner, i alt Fald i en enkelt Vogn. Jeg synes, det er et ret naturligt og rimeligt Ønske. Det kan jo af og til ske, at der er Passagerer, som umulig kunne undvære et saadant Rum.

Jeg vil dernæst yde den højtærede Trafikminister min Anerkendelse for hans Forslag om Bevillingen til Tjenesteboliger. Jeg tror, det er den rette Vej, man der er inde paa, ligesom naar der skaffes Tjenestefrihed hver 14de Dag for Ledvogterne paa de stærkt befærdede Banestrækninger. I det hele taget vil jeg gerne udtale, at man snarest muligt skal imødekomme de lavest lønnede paa dette Omraade som paa alle Omraader i saa stærk Udstrækning som muligt og stærkere, end hist og her er sket. Der er en Ting, som jeg har Grund til at fremdrage i denne Forbindelse. Det angaar en Kvinde, der har været Ledvogterske i henved 25 Aar. Hendes Mand er Svensker, og han har været ved Banen i en længere Aarrække,